

Traballo, igualdade e salarios dignos nunha Galiza con dereitos

Campaña da CIG contra a precariedade e a pobreza laboral

Baixo o lema 'Traballo, igualdade e salarios dignos nunha Galiza con dereitos', a CIG desenvolve unha campaña para enfrontar a precariedade laboral, o empobrecemento da clase traballadora, rematar coas desigualdades de xénero e a fenda salarial, garantir a creación de emprego de calidade e a protección social. A campaña arrinca o 6 de febreiro coa celebración de asembleas de delegados e delegadas nas sete comarcas e na mesma insírense as mobilizacións e reivindicacións da central nacionalista para este 8 de Marzo, Día Internacional das Mulleres Traballadoras, e o 10 de Marzo, Día da Clase Obreira Galega. O calendario de mobilizacións estenderase tamén ao mes de abril, camiño do Primeiro de Maio.

"Hoxe, ter traballo non permite acceder a dereitos básicos como alimentación e a vivenda, especialmente entre a xente nova e as mulleres", advertiron o secretario xeral da CIG, Paulo Carril, e a secretaria confederal de Organización, Susana Méndez, na presentación pública da campaña.

Descrribiron unha realidade de precariedade e inestabilidade laboral "resultado da aplicación polo Goberno español de receitas neoliberais" impostas como requisito para acceder aos fondos europeos. "Apróbanse reformas constantes que combinan a insuficiencia de medidas con outras que son claramente regresivas pero presentadas con moita propaganda", como a recente reforma das pensións que elimina definitivamente o dereito á xubilación parcial aos 61 anos.

Para "branquear" estas políticas, censurou Carril, recórrase de xeito permanente ao diálogo social "onde a patronal ten garantida a súa axenda e onde CCOO e UGT desempeñan un papel entregado á desmobilización".

O impacto negativo destas medidas multiplicase en Galiza pola acción decidida do Goberno da Xunta do PP "que impón un deseño ao servizo das grandes corporacións empresariais que veñen espoliar os nosos recursos, negándose a apostar por un desenvolvemento galego propio a pesar de que cada día máis sectores produtivos esmorecen e a desertización social e industrial é maior".

Negociación colectiva

Neste contexto, a negociación colectiva constitúe unha ferramenta fundamental para mellorar as condicións de vida da clase obreira, polo que debe-

mos reivindicar o dereito a negociar e decidir en Galiza "os nosos convenios colectivos, coas solucións máis acaídas á nosa realidade laboral, social, industrial económica e demográfica".

"Recoñecer este dereito significa poder democratizar a negociación colectiva ante a permanente centralización en convenios estatais negociados por cúpulas sindicais sen a participación das persoas traballadoras", aseverou Carril.

"Está na nosa capacidade de organización sindical e loita podermos negociar aquí e non en Madrid", incidiu, lanzando un chamado a confrontar ante patronal e gobernos e a mobilizarse en demanda de política favorábeis á clase traballadora. "Porque os dereitos non son concesión bondadosa dos gobernos nin nacen do diálogo social. Os dereitos conquístanse loitando".

A CIG convoca mobilizacións este 10 de Marzo, Día da Clase Obreira Galega, en todas as comarcas

O 10 de Marzo, Día da Clase Obreira Galega, é unha data de especial significado na que o sindicalismo nacionalista conmemora as loitas protagonizadas pola clase traballadora galega en 1972, durante as que foron asasinados en Ferrol, pola policía franquista, os traballadores da antiga Bazán Amador e Daniel.

Unha loita pola dignidade e pola liberdade, contra a precariedade laboral, por salarios xustos e por defender a negociación colectiva en Galiza que, 53 anos despois, continuamos. Neste 2025, a CIG chama a facer deste 10 de Marzo unha xornada de mobilización en todas as comarcas en demanda de “traballo, igualdade e salarios dignos, nunha Galiza con dereitos”.

Nun contexto de medre da precariedade e da pobreza urxe derrogar a reforma laboral de 2012 e un cambio radical na de 2021 (recoñecendo condicións dignas para as persoas traballadoras a tempo parcial, fixas descontinuas, dos centros especiais de emprego e nas subcontratas); establecer o SMI nos 1.320,04€ (acadando así o 60% do salario medio do Estado español que marca a Carta Social Europea); e a redución da xornada laboral ás 35 horas semanais (co obxectivo de acadar a xornada de catro días a 32 horas).

Fronte ás políticas do Goberno do PP na Xunta, destinadas a reforzar o papel colonial de Galiza, a CIG aposta por un Plan galego de recuperación económica, industrialización, creación de emprego digno e servizos públicos que garanta un desenvolvemento propio, abordando unha profunda reforma fiscal que grave oportunamente as grandes fortunas e grandes empresas.

Neste senso, avanzar na intervención pública de sectores estratéxicos da economía (como a banca e as enerxéticas) e garantías de que o aproveitamento dos recursos dispoñíbeis no noso país estean ao servizo de crear emprego digno, pechar ciclos produtivos, aumentar o valor engadido, diversificar as capacidades

produtivas e industriais, garantindo unha rendibilidade social e non privada e o equilibrio territorial e ambiental.

O aproveitamento dos recursos enerxéticos, mineiros, forestais, agrogandeiros, do mar etc, debe contribuir a evitar destrución de emprego e dos sectores produtivos, consolidar o respecto polos dereitos laborais e a mellora das condicións de traballo.

Protección social

Entre as 12 medidas que a CIG recolle na súa campaña, atópase un Plan galego de protección social e vivenda digna, que contempla a creación dun Sistema público de servizos de aten-

ción ás persoas e o reforzo e fortalecemento da sanidade e o ensino público. Así mesmo, a prohibición dos desafiuzamentos e incrementar de forma significativa e cun calendario definido o parque público de vivendas sociais, facilitando as condicións de acceso.

Pero para termos unha Galiza con dereitos, cómpre que dispoñamos de plenas competencias estatutarias en todas as materias (laboral, seguridade social, servizos públicos, fiscal, financeira, industrial...) para poder decidir sobre o noso modelo económico e social, para que nos dea como pobo galego unha alternativa e viabilidade de futuro, e na que poidamos vivir e traballar dignamente na nosa terra.

Ademais, aprobar unha renda de inserción laboral e social na contía do SMI, para as persoas maiores de 18 anos que non cobren ningunha prestación; garantir o carácter non absorbíbel nin compensábel das subas do SMI; que as retribucións, nos contratos formativos, sexan o 100% das fixadas no convenio e recoñecer a relación laboral para evitar o uso abusivo e fraudulento deste figura; así como eliminar a taxa de reposición das administracións públicas.

Para reclamar que os Gobernos español e galego asuman e poñan en marcha estas medidas, este 10 de Marzo, mobilízate coa CIG. Son tempos de loita.

Actos conmemorativos do 10 de Marzo

- **Ferrol:**..... 20h, manifestación con saída do Local Sindical.
Ofrenda floral ás 12h no monumento.
- **A Coruña:**..... 20h, Praza de Vigo.
- **Compostela:**.. 19:30h, Praza Roxa.
- **Lugo:** 20h, Edificio Sindical (Ronda da Muralla).
- **Ourense:** 20h, Edificio Sindical (Parque San Lázaro).
- **Pontevedra:** ... 20h, Praza da Peregrina.
- **Vilagarcía:**..... 20h, Casa do Mar.
- **Vigo:** 19h, A Dobrada.

Mobilízate coa CIG o 8 de Marzo

Día Internacional das Mulleres Traballadoras

O 8 de Marzo é un día de loita feminista que non se pode desvincular da compoñente obreira que lle deu orixe nin das reivindicacións e denuncias polas que foi creado. Por iso, a secretaría das Mulleres chama a se mobilizar coa CIG nesta xornada para reclamar “traballo, igualdade e salarios dignos”, na liña da campaña de 12 propostas que a central nacionalista ten en marcha.

Porque a pesar da evolución en materia de dereitos formais conseguidos durante os últimos séculos, “o certo é que a lexislación en igualdade non serviu para reducir e eliminar a fenda salarial, garantir unha valoración xusta dos traballos feminizados, nin unhas retribucións iguais para traballos de igual valor”.

Advirte que a fenda salarial se situou no 18,4% en 2023, o que implica que, “de media, unha muller ingresou 4.687€ brutos anuais menos que un home”. Para reducir esta diferenza considera imprescindible incrementar o SMI até o 60% do salario medio (1.320€/mes), como recomenda a Carta Social Europea.

Entre os factores que explican esta fenda, Nicolasa Castro destaca a maior parcialidade e temporalidade na contratación, maior uso dos dereitos de conciliación e maior presenza nas actividades e categorías peor remuneradas. “Se as mulleres traballasen a tempo completo e durante todo o ano, a diferenza de salario entre mulleres e homes situaríase no 7,7%, segundo datos da Axencia Tributaria”.

Estas desigualdades provocan que a fenda nas pensións ascenda até o 33,6%, cobrando de media 421€ menos que os homes. Unha situación que se agravará por mor das últimas reformas das pensións aprobadas.

Conciliación

Aínda que as modificacións legais avanzaron na corresponsabilidade, as mulleres seguen asumindo de xeito maioritario as tarefas de coidados. Porén, a demora na transposición

de directivas europeas ou mesmo a negativa a aplicarlas -caso do permiso parental de 8 semanas sen retribuír- impide o dereito de conciliar, “obrigando as traballadoras a facer uso de permisos sen soldo, reducións de xornada e mesmo excedencias, sufrindo os conseguintes prexuízos económicos e laborais”.

O cada vez maior empobrecemento das mulleres traballadoras “é o caldo de cultivo” para o acoso laboral, unha situación de violencia no traballo que a pesar da obriga legal de prevelo, actuar e sancionalo, segue a medrar, co impacto que este

ten na saúde de quen o padece, alén da vulneración de dereitos que supón.

Para revertir esta realidade, a CIG insta os Gobernos da Xunta e do Estado a adoptar unha serie de medidas a comezar pola redución da temporalidade a parcialidade na contratación e establecer por lei que a contía mínima das pensións sexa igual ao SMI.

Garantir que as auditorías retributivas e os plans de igualdade identifiquen as causas das fendas salariais e as discriminacións laborais e implantar sistemas de control que recollan accións reais e efectivas para reducilas e eliminalas.

Neste camiño, reforzar o papel fiscalizador da Inspección de Traballo e activar un especial control da Administración Pública; e establecer unha clasificación profesional adecuada ao valor real do labor desempeñado polas persoas (na inmensa maioría mulleres) que realizan tanto traballos de limpeza como de coidados.

Xunto a isto, ampliar a duración dos permisos e equiparar os dereitos das familias monomarentais/monoparentais; garantir a existencia de servizos de xestión pública suficientes; e sancións exemplarizantes ante os casos de discriminación, acoso e outras situacións de violencia laboral.

Mobilizacións convocadas pola CIG o 8 de Marzo ás 12h

A CORUÑA:
Obelisco

A GUARDA:
Praza As de Copas

AS PONTES:
Entrada do Mercado Municipal

BURELA:
Praza do Concello

CANGAS:
Capela do Hospital

CARBALLO:
Praza do Concello

CEE:
Praza 8 de Marzo

COMPOSTELA:
Praza Roxa

FERROL:
Avenida Esteiro (local da CIG)

LUGO:
Praza Maior

OURENSE:
Parque San Lázaro (local da CIG)

PONTEVEDRA:
Praza da Peregrina

VIGO:
Cruce da Dobrada

‘Lingua vital xa!’

Manifestación de Queremos Galego o 23F en Compostela

Queremos Galego, plataforma da que a CIG fai parte, anima a cidadanía a participar na manifestación que sairá, o 23 de febreiro, ás 12 horas, da Alameda de Santiago de Compostela e rematará na Praza do Obradoiro, onde está previsto celebrar unha actuación musical. Nesta data, escollida por ser o Día de Rosalía, a plataforma de defensa da nosa lingua chama a transformar a emerxencia lingüística en forza reparadora, reclamando “Lingua vital xa!”.

Para facilitar os desprazamentos, haberá transporte desde todas as comarcas e a información dos puntos de saída e horarios estará dispoñíbel na web queremosgalego.gal.

Impulso ao galego

Queremos galego denuncia un “pacto do enterro do galego”, fronte ao que a cidadanía está a reaxir “co impulso á vida do noso idioma, vital para o noso pobo”. Porque a lingua é vital para a existencia de Galiza e os poderes públicos teñen que garantila, en todos os espazos e para todos os usos. Como parte das accións de axitación, a plataforma organizou durante o mes de xaneiro plenarios comarcais por toda a xeografía para artellar un intenso traballo de recuperación do noso idioma en todos os espazos.

De aí o lema da manifestación deste 23 de febreiro, ‘Lingua vital xa!’, co que se quere evidenciar a enerxía que todo un pobo vai mostrar o Día de Rosalía para transformar a emerxencia

lingüística en forza reparadora. “Do mesmo xeito que Rosalía inaugurou o rexurdir da lingua galega na literatura, o día do seu nacemento comezará o rexurdir do noso idioma co compromiso e implicación do pobo galego”, asevera o colectivo.

Non hai que perder de vista que a Xunta de Galiza iniciou un proceso sobre o Plan Xeral de Normalización Lingüística, mais lonxe de pretender a súa aplicación, avaliar o seu cumprimento e actualizalo onde for preciso, o que busca o Goberno galego con este proceso é deseñar un novo Plan á medida de Rueda, para derrogar a oficialidade formal do galego.

Emerxencia lingüística

Queremos Galego alerta de que, neste momento, a Xunta non só non está a traballar para eliminar as liñas vermellas, “senón que están impondo outras novas” á vista da

aprobación dunha lei que abre a porta a que a TVG deixe de usar a nosa lingua, do rexistro dun proxecto de lei de Intelixencia Artificial que non contempla ningunha medida para asegurar o dereito de uso e oferta de galego no uso desta tecnoloxía na administración, ou da votación contra á aplicación do PXNLG ou da oficialidade do galego na UE, necesaria para que o galego estea contemplado nos requisitos lingüísticos da lexislación europea”.

Todo isto cando os datos poñen en evidencia o estado de emerxencia lingüística do galego con niveis de descoñecemento e emprego inéditos na historia da lingua. Resultado do predominio e da hexemonía do castelán intensificada nos últimos 15 anos co aumento da exclusión do idioma propio de Galiza da oferta en todos os ámbitos, nomeadamente no ensino, mais tamén no lecer infantil e xuvenil, administración, xustiza, televisión e audiovisual ou nas actividades comerciais e económicas.

Por todo isto, se o PXNLG era necesario hai 20 anos, hoxe é urxente que entidades sociais de todo tipo e institucións se poñan a traballar conxuntamente para activalo; e que toda a cidadanía se mobilice para acadar un novo rumbo para a lingua.

